

Med hensyn til det af et mindretal stillede ændringsforslag om, at loven kun skal gælde for personer mellem 18 og 25 år, må det understreges, at jobskabelsesordningens hovedformål er at skabe ordinære, varige arbejdspladser, hvor de ansatte indgår i et normalt arbejdsmiljø med kontakt til og i samarbejde med forskellige fag- og aldersgrupper. Dette vanskeliggøres, hvis der lægges aldersmæssige restriktioner på deltagerkredsen, således at man ikke får den aldersmæssige spredning, der karakteriserer en sædvanlig virksomhed; også selv om der åbnes visse begrænsede muligheder for at lade personer over 25 år deltage.

Det er også et hovedformål, at jobskabelsesarbejdspladserne så vidt muligt skal oprettes af eller i samarbejde med private virksomheder. For mange restriktioner på arbejdskraftens sammensætning vil hæmme de private virksomheders muligheder for at medvirke f.eks. ved at oprette såkaldte »juniorvirksomheder« som foreslået af Superfos og Ferrosan eller andre mere avancerede produktionsaktiviteter.

Mange erfaringer fra de hidtidige beskæftigelsesprojekter for unge viser, at der er en risiko for, at såvel de unge selv som det omkringliggende samfund giver projektet et vist »ghettopræg«, hvilket gør det vanskeligere for deltagerne at komme ind på andre arbejdspladser.

En aldersmæssig begrænsning kan også mindske forståelsen hos den ældre arbejdskraft for at gøre en særlig indsats for de unge, hvis de ældre selv på forhånd er udelukket. Der vil i denne sammenhæng således blive mindre muligheder for at hjælpe en række særlig hårdt ramte kommuner med en meget høj arbejdsløshed blandt den voksne arbejdskraft, det vil især sige kvinder og ikke-faglærte mænd. Der er i disse områder et stort behov for, at der kan gives støtte til oprettelse af ordinære varige job.

En begrænsning af jobskabelsesordningen til under 25-årige vil nødvendiggøre en fortsættelse af § 97 a-beskæftigelsesarbejder. Disse arbejder er en nødløsning, der bl.a. hverken indeholder mulighed for støtte til private virksomheder eller for samarbejde mellem private virksomheder og det offentlige.

Det bliver vanskeligere at aflaste arbejdstilbudsordningens pres på kommunerne, idet langtidsledige arbejdstilbudsmottagere også

skulle kunne ansættes på jobskabelsesarbejdspladserne. Denne mulighed vil bortfalde for langtidsledige over 25 år.

Flere kommuner har tilkendegivet, at et af de sværeste arbejdsløshedsproblemer i øjeblikket er de 25-30-årige, som falder uden for den særlige ungdomsindsats, og som ofte ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse og derfor heller ikke fanges op af arbejdstilbudsordningen.

Et af formålene med jobskabelsesordningen var endvidere, at der skulle ske en samling og forenkling af de enkelte støtteordninger, herunder satser og administrative procedurer. Dette modvirkes af forslaget om at begrænse jobskabelsesordningen aldersmæssigt. De forskellige ordninger (bl.a. jobskabelse, § 97 a, arbejdstilbud, 488-støtte m.v.) vil fortsat være uigennemsigtige og fremme bl.a. »kategorikløvning« og spekulation i forskelsbehandling af de forskellige grupper af arbejdsløse.

Et tredje mindretal (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 16 har til formål at forhindre, at den eksisterende bekendtgørelse om en særlig løn til unge under 22 år overføres til dette lovforslag. Der foreligger ingen dokumentation for, at lavere løn skulle føre til flere arbejdspladser. Tværtimod findes der større ungdomsarbejdsløshed i flere af de lande, vi plejer at sammenligne os med, og hvor der eksisterer en særlig ungdomsløn.

Desuden anser mindretallet det for en opgave for arbejdsmarkedets parter og ikke for folketinget at træffe aftaler om løn på arbejdsmarkedet.

Mindretallet vender sig på det bestemteste imod, at lovforslaget skulle blive ændret i retning af, at loven kun skal gælde for unge under 25 år. Mindretallet kan i øvrigt tilslutte sig argumentationen for jobskabelsesordningen som anført i indstillingen fra det andet mindretal ovenfor. Efter mindretallets opfattelse ligger der i lovforslaget mulighed for, at der kan startes arbejdspladser op, der er bedre end de forskellige beskæftigelsesprojekter, der findes i dag også i kommunal regie. Ødelægges denne generelle intention, vil loven kunne bruges til at understrege en opdeling af arbejdsmarkedet i A-hold og B-